

[Rahbæk Møller]

krete spørgsmål, end at han i virkeligheden blokerer for hvad som helst.

Hr. Hagen Hagensen var imod, at forslaget nu også omfatter kollektiver. Det forslag, vi havde i foråret, omfattede ikke kollektiver. Det har vi taget med nu, fordi udvalgsbetænkningen anbefaler det, og også fordi det sidste gang blev kritiseret, bl.a. fra ministerens side, at hvis det kun var én person, der kunne få lempelse, så ville der være en forskelsbehandling afhængig af, om f.eks. to søskende eller tre søskende boede sammen. Det er den slags argumenter, vi har bøjet os for. Nu får vi altså kritik for det. Men jeg vil stadig væk understrege, at det gælder kun for kollektiver såvel som for andre, hvis der er oprettet testamente. Så almindelig udflydning er der ikke tale om.

Hr. Hagen Hagensen brugte også meget tid på at harcelere over, hvis folk nu flytter fra hinanden på grund af uoverensstemmelser. Det kunne være svært at definere. Nej, det er det overhovedet ikke, for sagen er, at som udgangspunkt bortfalder retten til at få nedsat arveafgiften, hvis folk flytter fra hinanden i almindelighed, og så er der en bestemmelse, hvorefter ministeren kan give dispensation, hvis folk flytter fra hinanden på grund af, at de flytter på plejehjem el. lign. Det kan ikke være vanskeligt at administrere.

Hr. Hagen Hagensen fandt perioden for kort. Der skal også henvises til udvalgsbetænkningen, der ikke nævner noget tal, men peger på en veldefineret, men forholdsvis kort tid. Hvad der ligger i dette, er ikke til at vide. I vores tidligere lovforslag skrev vi 5 år. Vi har på grundlag af udvalgsbetænkningen fortolket det sådan, at det åbenbart skulle ned, og derfor har vi skrevet 2 år. Det er klart, at det kan diskuteres. Vi har sådan set ikke forelsket os i noget bestemt tal. Der er modstående hensyn mellem på den ene side at ligestille papirløse forhold og ægteskaber og på den anden side at undgå skattetækning. Det erkender vi som alle andre.

Jeg må konkludere på grundlag af den konservative stilling, at der ikke kommer noget ud af det. De papirløse – det betyder også bøsser og lesbiske og mange andre – må se i øjnene, at de ikke får ligestilling. Det er konsekvensen. Selvfølgelig kunne vi overveje – som fru Jytte Hilden foreslog – at trække lovforslaget tilbage og så komme med et beslutningsforslag, og ministeren mener, at så

holder vi diskussionen levende, men det udsætter under alle omstændigheder en konkret beslutning og en konkret lovændring et års tid, så det vil vi i hvert fald ikke gøre, medmindre vi på forhånd har sikret os, at der er et flertal, der ønsker denne udgang, og det kan jeg altså ikke se af debatten at der er.

Hr. Lenger støttede principperne og påpegede fuldt ud korrekt, at dette, at der nu indføres fælles forældremyndighed, givetvis vil styrke behovet for en sådan lovgivning, fordi der vil komme flere papirløse ægteskaber, idet et af motiverne til at gifte sig jo nu er bortfaldet.

Hr. Lenger påpegede to ting, som han kaldte forskelsbehandling, nemlig en anden afgiftsskala og 2 års grænsen. Begge har en yderst saglig begrundelse. Som hr. Lenger ved, kan vi ikke – og har ikke gjort forsøg derpå – definere, hvad et papirløst ægteskab er. Vi taler om folk, der har »fælles husstand«, og det kan være hvad som helst. Det kan være en onkel og en nevø. Det kan være 2 søskende, forældre og børn. Det kan faktisk være hvem som helst. Hvis man ikke bruger skalaen for børn, men skalaen for ægtefæller, som vi gjorde i foråret, så får vi altså en forskelsbehandling mellem hjemmeboende børn og ikke-hjemmeboende børn. Det har tinget påvist, og det har vi rettet os efter, også fordi forskellen mellem de to skalaer altså er til at overse.

Med hensyn til 2 års grænsen kan vi ikke se, at det er muligt at undgå en grænse. Ellers vil det være for oplagt, når f.eks. en rigmand skulle dø, lige at få en til at flytte ind de sidste 14 dage og derved få formuen overført til den lempeligere beskatning. Der må være et eller andet bolværk imod skattetækning, og det skal være i form af en tidsgrænse. Nu siger hr. Lenger, den er for lang, og hr. Hagen Hagensen siger, den er for kort. Det kan så diskuteres, men der må være en tidsgrænse.

Indlæggene fra fru Birthe Rønn Hornbech, fru Aase Olesen og hr. Arne Bjerregaard skal jeg ikke kommentere nærmere. Det er velkendt, at de tre partier er tilhængere af det hellige ægteskab og ikke vil have nogen som helst form for udvanding af det.

Jeg er dog nødt til at demtere det, når fru Aase Olesen siger, jeg i Politiken har skrevet, at de radikale er imod bøsser og lesbiske. Det har jeg faktisk ikke skrevet. Det